

3. 3. 2024–10. 3. 2024 * LIV * 2267

Župnijski list stolne župnije

~ Ljubljana Sv. Nikolaj ~

3. POSTNA NEDELJA

Trije psihologi so vrgli v svet svoje, kot se jim je zdelo, najbolj originalne misli. Saj niso bile napačne, le pretirano poučarjene, kot da je to zadnje odkritje in najvišja modrost. In mnogi so tako tudi razumeli. Prvi je trdil, da je človek najbolj uspešen, ko z najmanj sredstvi največ proizvede. In začela se je ustvarjati potrošniška družba s poceni izdelki in zato z ogromno potrošnjo, pa z vsemi stranskimi učinki: od visokega standarda enih in rastoče revščine drugih, od spodbujene zapravljalivosti do grmad smeti – in poželjivosti in nezadovoljstva. Drugi je menil, da je največji uspeh življenja, da človek sebe čim bolj uresniči. Pa je težnja po karieri izrinila vrsto naravnih človeških vrednot in kreposti ter prezrla solidarnost in ozir do drugega. Tretji je zapisal, da je najbolj pomembno, da se v družbi uveljaviš. In zrasla je vrednost konkurence, ki naj bi bila spodbuda, vendar je začela postajati nasilna in brezobzirna, brezčutna in uničujoča. Zato je Mojzes, ki se je modrosti učil v Božji bližini, vsem očetom svojega naroda zabičal, naj si zapišejo Božje zapovedi

na svojo roko, naj jih imajo pred očmi in v svojem srcu; naj jih torej nikoli ne pozabijo, naj jih cenijo in ljubijo, naj jih odražajo njihova dela in naj jih svojim otrokom dopovedujejo, naj bo to doma ali na poti, naj bo zjutraj ali zvečer – to je vedno. Zakonitosti pravičnosti, resnice in lepote bivanja in sobivanja, zadnja, najvišja in večna modrost življenja tu doli. Vera zato ne prenese nobene preračunljivosti ne koristoljubja, ne trgovanja z Bogom, sicer se prav lahko zgodi, kar je kot znamenje naredil Jezus pred templjem. To je bil obupen poskus, da bi dal ljudem razmišljati, da je z njimi in njihovim trgovskim barantanjem tam, kjer bi morala biti šola pobožnosti, ljubezni do Boga, nekaj res hudo narobe. Šestinsirideset let so zidali jeruzalemski tempelj. Deset let po Jezusovi smrti je bil podrt z obzidjem vred v nekaj dneh. Jezus je tempelj svojega telesa pri tridesetih pustil podreti in ga v nekaj dneh postavil in z Očetovo slavo povsem prenovil v povečanje. Tudi zato je tako pomembno, da vemo, da smo tempelj Božji.

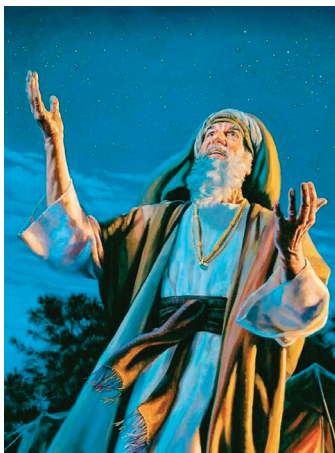
Anton Slabe

LETO 2024 – LETO MOLITVE

Peta kateheza: Abrahamova molitev

V Abrahamovem življenju se nenadoma oglasi glas. Glas, ki ga vabi na pot, ki ga poziva, naj se odtrga od svoje domovine, svojih korenin ter se poda v novo, drugačno prihodnost. In vse to samo na podlagi obljube, ki ji je treba zaupati. A zaupati ni lahko, potreben je pogum, ki ga je Abraham premogel.

Abraham se torej odpravi. Prisluhne Božjemu glasu in zapuša njegovi besedi. S tem njegovim odhodom se rodi nov način pojmovanja odnosa z Bogom; prav zato je oče Abraham v velikih duhovnih tradicijah predstavljen kot popoln Božji mož, ki se je sposoben podrediti Bogu tudi takrat, kadar se njegova volja izkaže za zahtevno, celo nerazumljivo. Abraham je človek Besede. Ko Bog spregovori, postane sprejemnik te Besede, njegovo življenje pa kraj, kjer se Beseda želi utelesiti. To je velika novost na človekovi poti do vere: življenje vernika se začne razumevati kot poklic, kot klic, kraj, kjer se uresničuje obljuba; in po svetu ne potuje več toliko pod težo negotovosti, ampak pod vplivom te obljube, ki se bo nekega dne uresničila. Abraham je verjel Božji obljubi.

Ob branju Prve Mojzesove knjige odkrijemo, kako je Abraham živel molitev v nenehni zvestobi tej Besedi, ki se je vsake toliko časa pojavila na njegovi poti. Če povzamemo, lahko rečemo, da je vera prešla v njegovo življenje. Vera postane življenje. Abraham nas namreč s svojim življenjem, s svojim zgledom uči te hoje na

poti, na kateri vera postaja del človeške zgodovine. Boga ne vidimo več le v nebesnih pojavih, kot oddaljenega Boga, ki lahko vzbuja grozo. Abrahamov Bog postane »moj Bog«, Bog moje osebne zgodovine, ki vodi moje korake in me ne zapusti, Bog mojih dni, spremljevalec mojih doživetij, Bog previdnosti.

Abrahamova molitev se izraža predvsem v dejanjih: kot človek molka postavi na vsakem odseku poti Gospodu oltar. Abraham ne sezida templja, ampak pot posuje s kamni, ki ga spominjajo na Božji mimohod. Abrahamov (naš) Bog je Bog, ki nas vedno spremlja.

Tako Abraham postane domač z Bogom, z njim se tudi prepira, a je vedno zvest. Z Bogom se pogovarja in prepira. Vse do največje preizkušnje,

»Sveti Duh je v meni zanetil goreč ogenj ljubezni.

Z Marijo, nenehno in ljubeče priklenjeno k vznožju križa, želim, da bi bilo moje življenje in smrt le eno samo dejanje ljubezni ...

Bodimo žive priče, kaj lahko njegovo usmiljenje stori za nas in po nas.«

(Blažena Marija Luiza Elizabeta de Lamoignon, redovna ustanoviteljica)

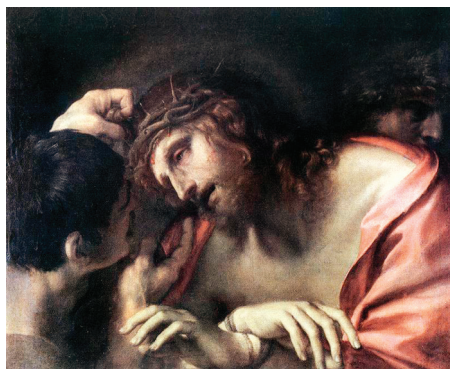
ko Bog od njega zahteva, naj žrtvuje lastnega sina Izaka, ki ga je dobil v starosti, edinega dediča. Tu Abraham doživi vero kot dramo, kot hojo skozi noč pod nebom, ki je brez zvezd. In velikokrat se to zgodi tudi nam, da hodimo v temi, vendar z vero. Učimo se od Abrahama, učimo se moliti z vero: poslušati Gospoda, hoditi in razpravljati z njim. Ne bojmo se prepirati z

Bogom! Tudi to je oblika molitve. Le otrok se namreč lahko tudi razjezi na očeta in ga nato spet sprejme. Od Abrahama se učimo moliti z vero, se pogovarjati, prepirati, vendar vedno pripravljeni sprejeti Božjo besedo in jo uresničiti. Z Bogom se učimo pogovarjati kot otrok z očetom: ga poslušati, mu odgovarjati, z njim razpravljati. Tako nas uči moliti Abraham.

GREH

Greh, zlasti greh napuha, še danes poplavlja svet in je korenina vsega zla, ki mori človeštvo in mesari Cerkev. In medtem ko človek zlorablja svojo svobodo in se prostovoljno oddaljuje od Boga, ga le-ta ne neha klicati in vabiti nazaj. Božja pota so pota neskončne ljubezni: Bog kliče človeka, naj bi imel delež pri njegovem božjem življenju, naj bi živel v notranjem, osebnem druženju z njim. Grešnikova pota pa vodijo v čisto nasprotno smer: tak človek odkloni ljubezen in pretrga prijateljske odnose z Bogom. Greh človeka samega zmanjšuje, ko ga odvrča od tega, da bi dosegel svojo polnost. To polnost pa more uresničiti samo v občestvu z Bogom, ki je edini vir življenja, ljubezni in milosti.

Jezusovo trpljenje nam priča, kako je hudobija greha nekaj velikega in uničujočega. Kristusovi razmesarjeni udje, njegova bridka smrt na križu dopovedujejo, da je greh neke vrste bogomor. Božji Sin je zaradi greha postal »mož bolečin od Boga zadet in mučen ... zaradi naših grehov ranjen, potrten zaradi naših hudobij« (Iz 53, 3-5). Kot nedolžno Jagnje je svobodno prelił svojo kri in nam s tem zaslužil

življenje; v njem nas je Bog spraval s seboj in med nami ter nas iztrgal iz sužnosti hudobnega duha in greha. Jezus ni nikogar izključil od dobrodelnih učinkov svojega odrešilnega dela. Kristusova smrt in njegovo vstajenje sta največje znamenje njegove ljubezni do grešnih ljudi in hkrati najzanesljivejše znamenje njegovega božanstva. Kdor ga sprejme, bo zveličan, lahko bo opral svoje grehe v Kristusovi krvi in bo v njem vstal k novemu življenju.

Iz: V prijateljstvu z Bogom

DOGODKI PRED NAMI

- **V ponedeljek, 4. 3.,** bo v stolnici ob 9.00 sveta maša ob Tomaževi proslavi Teološke fakultete.

GODOVI IN PRAZNIKI

- **Nedelja, 3. 3.: 3. postna nedelja**
- **Ponedeljek, 4. 3.:** sv. Kazimir, poljski kraljevič
- **Torek, 5. 3.:** sv. Hadrijan (Jadran), mučenec
- **Sreda, 6. 3.:** sv. Koleta (Nika), redovnica
- **Četrtek, 7. 3.:** sv. Perpetua in Felicita, mučenki
- **Petek, 8. 3.:** sv. Janez od Boga, redovni ustanovitelj
- **Sobota, 9. 3.:** sv. Frančika Rimska, redovnica
- **Nedelja, 10. 3.: 4. postna nedelja**

SKUPNA MOLITEV V STOLNICI

Vsak dan

8.30 in 18.00: rožni venec

Nedelja

15.30: molitev pred izpostavljenim Najsvetejšim

Prvi četrtek

Po večerni maši molitev v čast svetemu Jožefu

Prvi petek

8.30: molitev pred izpostavljenim Najsvetejšim

15.00: ura Božjega usmiljenja

Prva sobota

8.30: molitev pred izpostavljenim Najsvetejšim

URNIK SVETIH MAŠ

DELAJNIKI: 6.00, 7.00, 8.00, 9.00, 10.30, 18.30

OB SOBOTAH IN PRVIH PETKIH tudi ob 16.00

CERKVENI PRAZNIKI NA DELOVNI DAN: 6.00, 7.00, 8.00, 9.00, 10.30, 16.00, 18.30

NEDELJE IN ZAPOVEDANI PRAZNIKI: 6.30, 8.00, 9.00, 10.30, 11.30, 12.30, 16.00, 18.30

POBOŽNOST KRIŽEVEGA POTA

je v stolnici vsak petek ob 8.30
in po večerni sveti maši
ter ob nedeljah ob 15.30.

Lepo vabljeni!

VABLJENI NA

kateheze

ZA MLADE IN ODRASLE

OKUSITE IN POGLEJTE,
KAKO JE GOSPOD DOBER.

PS 34,9

KATEHEZE BODO POTEKALE VSAKO NEDELJO IN ČETRTEK
OB 19.30 V ŽUPNIŠČU LJUBLJANSKE STOLNICE.
ZAČELI BOMO 1. 2. 2024.

Mobilna aplikacija
Stolnica

TBB – stolniška oznanila
izdaja Stolni župnijski urad.
Odgovarja Roman Starc, župnik.
Dolničarjeva 1, Ljubljana.
roman.starc@rkc.si / 041/746 354
<http://www.stolnica.com/>

Informacije dobite tudi na spletnem
naslovu: <http://stolnica.com/>
Stolnica - Ljubljana - Cathedral
[@stolnica](https://www.facebook.com/stolnica)

